

De redenen tot zijne ontschuldiging aangevoerd, komen den heer Gevers allezins waarschijnlijk en bestaanbaar voor:

«Het is zeker dat de stem der verontwaardiging over de schandelijke werkeloosheid van de uitvoerende magt in dien verraderlijken Engelschen oorlog zich in den Jaere 1781 reeds vrij sterk begon te verheffen 't geen aanleiding gaf dat het boekje Aan het Volk van Nederland, waarin de oorzaken van 's Lands rampen niet onduister aan den dag gelegd wierden, over al gretig gezogt en gelezen wierdt.

«De winzucht die te ver gedreven doorgaans de raad der voorzigtigheid versmaad, kan zeer ligt den Requirant tot zijne ongeoorloofde onderneming hebben aangespoord, zonder dat hij juist van het lasterlijke en oproerige van dit geschrift is overtuigd geweest. Eensdeels omdat de menschelijke begrippen over de voortbrengsels van 't verstand nooit eenparig overeenstemmen en de onderscheidene gevoelens over den inhoud van dat werkje van elkanderen op denzelfden afstand geplaatst zijn als het patriottismus van de overheersching en Engelsgezindheid».

Als men nu nog in aanmerking neemt dat hij Adriana Holtus aangespoord heeft alle overige exemplaren weg te doen, dan blijkt wel dat Requirant geen toeleg gehad heeft om oproer en verdeeldheid te wekken, maar alleen door winzucht gedreven werd.

Hij acht dus onder verbetering, dat het meer als onvoorzichtigheid dan als misdaad aan te merken is en de Koning dus «civiel en composibel behoorde verklaard te worden». —

Waarlijk van zulk een pleidooi, waaruit warme belangstelling voor den veroordeelde spreekt, mogen wij een gunstig resultaat verwachten. Zeer teleurgesteld vernemen wij dan ook het lakonieke besluit door H.H. Schepenen genomen: